

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 14. De consanguinitate & affinitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

sententia Judicis, ut inducat hoc impedimentum, ut docet Sanchez *d.loco*: ubi latè disputat num. 5. an hoc quoque impedimentum oriatur ex incestu cum propriis consanguineis: Et negativè resolvit, eo quod sit pœna, ac proinde restringendum; cum etiam texus, hoc impedimentum statuentes, non loquuntur expressè de incestu cum consanguineis propriis. Nec obstat, quod hic incestus sit in segravior, quam incestus cum consanguinea uxoris: quia non ita offendit matrimonium; quandoquidem ex illo non oriatur affinitas, nec impedimentum usus matrimonii; & incestus non tam sit impedimentum ratione culpæ quam ratione affinitatis ab ipso ortæ: hec autem solum oritur cum consanguineis. Ita Sanchez *d.loco*.

Denique differentia hæc est inter incestum cum consanguinea uxoris, & cum consanguineo sponsæ futuro, quod ille impedimentum præstet perpetuum, impediens tam petitionem debiti, quam matrimonium contrahendum, non tamen contractum dñm, hic verò sit impedimentum dumtaxat temporale, quadam matrimonium cum alia contrahendum, nempe quamdiu vivit sponsa, nam à mortuâ potest sponsus ad nuptias transire.

TITULUS XIV.

De Consanguinitate & Affinitate.

§ I.

De Consanguinitate.

1. 2. Cognatio naturali quid sit, & quotuplex.
3. Agnati & Cognati qui dicuntur.
4. Cognatorum alii Ascendentes, alii Descendentes, alii Collaterales.
5. Inter ascendentes & descendentes prohibita nuptia in infinitum.
6. Inter collaterales differentia, inter Ius Civile & Canonicum.
7. Eaque prohibito etiam inter servos obstat.

Super est videndum de cognitione carnali seu naturali, quæ inter cetera matrimonii

impedimenta principalem ferè locum tenet, & consistit in consanguinitate, ad quam accedit ea personarum propinquitas, quæ Affinitas dicitur.

1. Cognatio Naturalis seu Consanguinitas est vinculum seu propinquitas sive cohaerentia personarum, ex eodem sanguine seu sanguine propinquorum descendientium, vel quarum una ab altera verè descendit. Unde & Consanguinet dicuntur, quasi uno sanguine juncti.

Addidi, propinquum, ne quis inferat, nos omnes esse invicem cognatos, quia habemus communem parentem Adamum: nam hic de propinquorum parentes agitur, cujus intuitu matrimonium vel permititur vel interdictum, *sxti singularia in can. i. xxxv. q. 2.*

2. Cognatio Naturalis generaliter sumptudinatur in Agnationem & Cognitionem specialiter dictam, contracta voce generis in speciem, quæ quia proprio nomine calet, voce generis appellatur: ad eum modum, quo adoptio generaliter sumpta dividitur in arrogationem & adoptionem specialiter dictam, alioqui Cognatio nomen generis est, & Agnatio semper species, & alterum civile, alterum naturale nomen est, *Iurisconsultus § 1. D. de gradib. & affinibus.*

3. Agnati dicuntur, qui ex eodem sanguine per virilem sexum descendunt. § 2. *Instit. dedit. agnat. successione.* Et Agoatio est horum propinquitas.

Cognati verò specialiter dicuntur, qui ex eodem sanguine per matrem seu lineam formineam descendunt, *d. §. 2.* Et horum propinquitas dicitur Cognatio specialiter dicta. Cognatorum & Agnatorum differentiam sustinet Justinianus quoad successiones, Novellæ 8. de hereditib. ab intestato venient. §. Nullum verò volumus.

4. Cognatorum autem generaliter sumptum alii sunt Ascendentes, ut parentes, qui scilicet nos genuerunt, veluti pater, mater, avus, avia, proavus, proavia, & qui supra hos sunt: alii Descendentes, ut qui ex nobis nascuntur, veluti filius, filia, nepos, neptis, pronepos, proneptis, & qui ultrâ sunt. Nam licet apud Romanos Ascendentium nomen latius pateat, quam Parentum, sicut & Liberorum nomen angustius, quam Descendentium, ut constat ex *d. l. iurisconsultus §. Parentes 7.* ubi parentes usque ad titulatum

tarum proprio vocabulo nominantur; ulteriores, qui non habent speciale nomen; Majores; liberi viri usque ad trinopatem, & qui ultra sunt, posteriores vocantur: latius tamen hic paternum & Liberorum vocabulum usurpamus. Alii denique sunt Collaterales seu transversales, qui scilicet neque nos genuerunt, neque a nobis geniti sunt, sed eandem nobiscum stirpem communem habent, veluti frater & soror, atque ex his descendentes, patruus & avunculus, alii similes.

5. Inter Ascendentes & Descendentes seu parentes & liberos nuptiae prohibentur, & quidem in infinitum, l. *Nuptiae, iunctio Nihil D. de ritu nupt.* § Ergo non omnes Instit. De nupt. Et in hac nupiarum prohibitione non est differentia interius Canonicum & Civile, neque summus Pontifex super ea dispensare potest, quia est Iuris naturalis, quod est immutabile.

6. Inter collaterales vero seu transversales prohibentur etiam nuptiae, non tamen in infinitum; sed Iure Civili usque ad quartum gradum exclusive: Jure vero Canonicum veteri usque ad septimum, can. 1. can. Nullum, can. Null., & alii xxxv. q. 2. adeo ut licet aliquando sexto generationis gradu propinquitas generis terminetur, ut patet ex can. 1. xxxv. q. 4. permisumque fuerit Angelis matrimonium in quarto & quinto gradu, can. *Quodam lex terrena 20. eadem causa.* q. 1. tamen id postmodum si prohibitum, can. *Contradicimus seq. ibid.* At vero Iure Pontificio novo redacta est haec prohibitio ad quartum consanguinitatis gradum inclusiva, c. Non debet s. b. t. nec valer contra hanc prohibitionem consuetudo, sed tamquam corruptela reprobatur: Licet consuetudo personas alioqui legirimas, ad contrahendum reddens illegitimas, servanda sit, si ex ejus non observantur scandalum, c. 1. & c. *Superea sup. De cognat spiritual.* Infideles tamen coniuncti in gradu prohibito a lege Canonica post baptismum non separantur, c. de infidelibus 4. h. t. c. *Gaudemus inf de divorcio.*

7. Hac autem prohibitio intra quartum gradum consanguinitatis inclusive de jure Canonicio, vel etiam intra tertium de jure Civili, in servis quoque obtinet, §. illud. *Institut. de nuptiis.* Nam licet cognatio servitute amitti dicatur, imo servi de Jure Civili, pro nullis aut mortuis habeantur: id tamen intelligitur quoad jus successum,

cessionis, testamentorum, tutelarum, aliorumque similium. Alioqui natura inspecta dicitur etiam inter servos cognati, quae scilicet in servitute naturaliter contrahita est. *Instit. de servis cognatis.* & in nuptiis contrahendis observatur. Ideoque matrem suam ex servitute manumisam filius manumissus ducere uxorem non potest; uti nec frater lororem, sororisve filiam, quia in contrahendis matrimonii naturalis ius, naturalisve pudor inspiciendus est, l. *Adoptivus 14. §. 1. D. de ritu nupt.* & iure naturali omnes homines sunt aequalis: nec potest ratio civilis tollere ea, quae sunt juris naturalis.

§. II.

De gradibus cognitionem eorumque subductione.

1. *Linea cognitionum triplex.*
2. *Gradus computatio in linea recta eadem est utroque jure.*
3. *In linea transversali est diversa & rasio differentia.*
4. 5. *Duplex Regula bic spectanda jure Canonico.*
6. *Nihilque refert, quales sint media persona.*

1. **C**onsanguinitas seu cognatio distinguitur per lineas, & linea per gradus. Linea est ordinata series personarum, sanguine junctarum. Estque triplex, Ascendentum scilicet, Descendentium, & hæc utraque recta, ac Collateralium, quæ eriam transversa vocatur. In qualibet autem plures sunt gradus, tamquam in scala quadrata dicuntur enim gradus cognitionum à similitudine scalarum, locorumq; proelivium, quos ita ingredimur, ut à proximo in proximum, id est, in eum, qui quasi ex eo nascitur, transcamus, l. ult. §. *gradus 10. D. de gradibus & affinib.*

Quod ut facilius intelligatur, concepienda sunt personæ, tamquam puncta quædam, gradus vero, tamquam lineæ inter ejusmodi puncta seu personas ductæ, ita ut, quot sunt lineæ, tot constituantur gradus. V. G. concipiuntur pater & filius veluti duo puncta, & inter eos concipiatur una linea, & rursus alia inter filium & nepotem, eodem modo consideratos, & sic deinceps progrediendo. Hinc gradus, sicut & lineæ, alii sunt superioris ordinis seu ascendentium, alii inferioris seu descendantium, alii denique collateralis ordinis seu collateralius,

lum, l. i. D. degradibus & affinib.

2. Quantum ad subdulationem & numerationem graduum attinet, in linea recta seu ioter ascendentes & descendentes nulla est differentia inter Jus Civile & Canonicum: nam quot hic sunt personæ, totidem sunt gradus, una dempta. Ideoque pater & filius sunt in primo gradu; filius & avus in secundo; filius & proavus in tertio; & sic deinceps. Vel hoc modo descendendo, filius & filia sunt in primo gradu; nepos & nepotis in secundo; pronepos & proneptis in tertio, & sic deinceps. Ascendendo vero, in primo gradu sunt pater & mater; in secundo gradu avus & avia; in tertio proavus & proavia; in quarto abavus & abavia; & sic deinceps, l. i. 3. & o. D. eod. Ratio est, quia cum pater & filius omnium ordinum, superioris, in quam, inferioris & collateralis primum gradum constituant, necessum est, ut quacunque versus quis progressatur, ultius transeat, & sic ad secundum gradum.

3. At vero in linea transversali magna est differentia inter jus Civile & Canonicum. Primo quidem, quia jure Civili nullus est primus gradus in transversalibus, l. i. 10. D. eod. Iure Canonico etiam in iis datur primus gradus. Secundo, Jure civili in transversalibus tot sunt gradus, quot generationes; ideoque frater & soror eo jure secundum gradum constituant, d. l. i. & l. 10. §. 9 eod quia interveniunt duæ generationes, nempe fratris & sororis: nam ascendendo a fratre ad communem patrem, habes unam generationem: rursus descendendo ab eodem communi patre ad sororem, habes secundam generationem, nempe sororis, ac proinde secundum gradum.

Et ita quidem jure civili numerantur gradus, propter successionem hæreditatiam, can. Ad eadem xxxv. quest. 5. in qua patris vel matris persona prior numeratur, exclusis fratribus & sororibus detinenti, d. l. i. 10. §. 9. Nisi quod hodie fratres & sorores simul & una cum parentibus succedant, ex Justiniani Constitutione, Novel. 118. De heredibus ab intestato venient. Et ideo cum jus Civile non habeat speciale rationem graduum in ordine ad matrimonium, permittrit illud inter patrules & consobrinos id est, duorum fratum vel duarum sororum liberos, §. Duorum Institut. de nuptiis: quod damnat jus Canonicum, quo frater & soror

constituent primum gradum, & eorum filii secundum.

4. Nam in iis, qui in qualiter à communi stipite distant, jure Canonico obtinet hæc Regula, ut quanto gradu distant à communi stipite, eodem distat inter se, d. can. Ad eadem, can. Parentela xxxv qu. 5. ac proinde duo fratres sunt in primo gradu, quia eo gradu distant à proximo communi stipite, nempe patre. Duorum vero fratrum vel duarum sororum filii sunt in secundo gradu, quia eodem conjunguntur in communi stipite, qui est avus. Ratio hujus Regule est, quia cum teta & ad quata conjugationis horum ratio sit unio cum stipite communi, merito computatio graduum penes distantiam ab illo desumitur, nec magis vel minus possunt inter se distare, quam ab illo distant.

5. In iis, qui in qualiter à communi stipite, obtinet hæc Regula, ut, quanto gradu remotor distat à communi stipite, eodem inter se distent, e. ulti hoc tit. quia remotor proximorum ad se trahit, favore matrimonii. Deinde si computatio fieret penes distantiam proximioris, non possent gradus commodè distinguiri: nam ubi alter esset in primo gradu cum stipite, alter vero in tertio vel quarto, conjungentur inter se in primo gradu, instat fratum, cum tamen implicet conjugatores esse inter se quam cum stipite, à quo sumitur adquata ratio propinquitatis eorum inter se. Itaque jure Pontificis patruus vel avunculus tuus tibi secundo gradu est conjunctus, quia cum sis remotor à communi stipite, nempe avuto, quippe ab eo distans duobus gradibus, cum interim patruus vel avunculus tuus ab eodem distet uno tantum, sequitur, iuxta præcedentem regulam, quod à patruo vel vuncio tuo distes duabus gradibus, & è contra. Nam Jus Canonicum semper duos, & quorum conjunctione matrimoniali queritur, in uno eodemque gradu constituit, à fratribus & sororibus incipiendo, ibidemque primum gradum constituendo; secundum vero in fratrum & sororum filios, & ita deinceps descendendo.

6. In hac autem graduum supputatione nihil refert, an media personæ sint in rerum natura an sint naturales & legitimæ simul, an vero naturales tantum, l. Et nihil interest 54. D. de ri-

sunupt.

*sunupt. an sint ingenuæ vel servæ, vel libertæ. d.
l. Adoptivus 14. D. eod. quia hic jus naturale
sanguinis spectatur.*

§. III.
DE affinitate.

1. Quid sit Affinitas, qui affines, & unde dicti.
2. Oritur affinitas secundum Canones etiam ex illico causa.
3. Gradus affinitatis computantur exemplo graduum consanguinitatis.
4. Prohibitus matrimonii propter affinitatem quo usque extendatur.
5. De triplici genere affinitatis.

1. **A**finitas est vinculum, resultans ex unione duorum in unam carnem, per carnalem copulam. Quamvis enim affines ex vi vocis dicantur, qui confines agros possident, translatum tamen Affines sunt viri & uxoris cognati, dicti ab eo, quod duas cognationes inter se diversas per nuptias copuleantur, & altera ad alterius cognitionis finem accedat, l. Non facile 4. §. 3. D. degradib. & affinib. (ubi affinium nomina haec numerantur & explicantur, sacer, sacer, gener, natus, noverca, vitricus, privignus, privigna, levir, glos) non quod cognati viri & uxoris inter se affines sint, & jungi matrimonio prohibeantur, id enim falsum est, sed quod cognati viri fiant affines uxori, & e contra, cognati uxoris fiant affines viro, ut explicatur in can. Porro xxxv. q. 5. Ad ceteros vero affinitas non porrigitur, e. Quod super h. t. Ideo que consanguini uxoris recte matrimonium contrahunt cum consanguineis viri, cessantibus aliis impedimentis: Veluti pater & filius cum matre & filia; Item duo fratres cum duabus sororibus, & sic de ceteris consanguineis diversarum cognitionum. At vero vir ipse cum cognatis mulieris, vel ipsa mulier cum cognatis viri sui matrimonio jungi non potest, d. e. Quod super, & similibus.

2. Et licet haec affinitas Jure Civili tantum ex propriis oriatur, l. 4. §. 3. D. de gradib. & affinib. Jure tamen Canonico etiam ex illico naturae concubitu, e. b. & 10. sup. de eo qui cognitum consang. quia cum maritus & uxor sint una caro, e. can. Porro, & similiter qui commiscetur

meretrici, unum corpus cum illa efficiatur, can. In eo xxxii. q. 4. fit, ut utroque casu haec unitas & per consequens affinitas, contingat & proveniat, tam scilicet ex illico concubitu, quam ex illico. Atque hinc sit, quod si nulla adhuc carnalia copula inter maritum & uxorem intercesserit, nulla quoque affinitas ex tali matrimonio propriè oriatur, sed tantummodo impedimentum publica honestatis, e. Si quis uxorem cum seq. xxvii. q. 2.

3. Tametsi autem affinitatis per se & propriè gradus nulli sint, d. 1. 4. §. 5. D. de gradib. quia gradus ratione cognitionis naturalis, que hic non est, dicuntur: tamen, quatenus affinitas in cognitione naturali fundatur, ad illius imitacionem etiam gradus habere dicuntur, & ad instar graduum consanguinitatis numerantur: Nam quanto quisque consanguinitatis gradu attingit maritum, eodem gradu affinitatis attingit eus uxorem, & è contra, d. can. Porro: Et quemadmodum consanguineorum alii sunt parentum & liberorum, ita & affinum alii sunt parentum & liberorum loco, inter quos, sicut inter consanguineos ascendentes & descendentes nuptiae prohibentur in infinitum: Alii etiam ex transverso coniuncti sunt: inter quos olim, sicut & inter consanguineos collaterales nuptiae prohibebantur, ad leprimum usque gradum, e. Nullam in utroque & similibus: xxxv. q. 3. * 4. Verum hodie, exemplo consanguinitatis, redactum est hoc impedimentum matrimonii, ex affinitate consurgens, ad quartum gradum inclusivè, e. Non debet 8. vers. Prohibitus h. t. Quamvis Conc. Trid. Sess. 24. cap. 4. de reformat matrimonio idem impedimentum, quatenus propter affinitatem ex fornicatione contractum inducitur, & matrimonium postea contractum dirimit, ad eos tantum, qui in primo & in secundo gradu conjunguntur, restinxerit, statuendo ultius, ut in ulterioribus gradibus hujusmodi affinitas matrimonium postea initum non dirimat.

Quod vero dicitur matrimonium dirimi per affinitatem praecedentem, intia quartum gradum (eo quod, cum per mutuam corporum conjunctionem vir & mulier una caro fiant, merito alter ab alterius consanguineis, aequè ut à propriis, usque ad eum gradum abstineret debeat, e. 1. vers. aquæ enim h. t.) intelligendum est de affinitate primi generis, non

Hhh

secundi,

secundi, tertii, vel ulterioris, d.e. &c. Non debet b.
z. ubi Glos. copiosè explicat, quid sit primum,
secundum & tertium genus affinitatis. Exem-
plor res clara fieri. V. G. Uxor fratris mei est mihi
meisque consanguineis affinis in primo genere
affinitatis. Mortuo vero fratre meo, si illa alteri
nubatur, hic secundus ejus maritus erit mihi me-
isque consanguineis affinis in secundo genere
affinitatis. Et rursus, mortuâ uxore fratris mei,
si hic secundus ejus maritus aliam uxorem dux-
erit, illa me ceterosque consanguineos meos
continget in tertio affinitatis genere: Nam co-
pula addita copula efficit hæc diversa genera
affinitatis. Jure itaque veteri inter affines cu-
juscumque generis prohibitas erant nuptiae, can.
1. & seq. xxxv. q. 1. & similibus. Verum postmo-
dum in d.e. Non debet hoc impedimentum redu-
ctum est ad primum genus affinitatis. Vide
Glossibid.

§. IV.

De Justitia publicæ honestatis.

1. Quid sit impedimentum iustitia publicæ hone-
statis.
2. Vnde oritur & quoniamque extendatur jure De-
cretalium.
3. Concilii Tridentini Decretum de hoc impedi-
mento.

1. Iustitia publicæ honestatis, cuius à nobis et-
iam ante facta fuit mentio, affinitatem
quandam habet cum affinitate, de qua jam egi-
mus, & præstar impedimentum quoddam con-
trahendis matrimonio. Est enim Justitia publi-
cae honestatis propinquitas quædam ex spon-
salibus aut matrimonio orta: Nam sicut ex car-
nali copula, sive elicta, sive illicita, oritur quæ-
dam affinitas inter virum & consanguineos u-
xor, & è contraria, ita ex sponsalibus & matri-
monio ratio non consummato, aut etiam illico &
invalido, oritur inter sponsam & consanguineos spon-
si, & è diverso, inchoata quædam affi-
nitatis, l. 8. D. de gradib. & affinib. quam commu-
niter appellant Justitiam publicæ honestatis
seu Publicam honestatem, & unico de sponsalib. in
6. eò quod publica honestas dicitur & exigatur, ut
sponsus à cognatis sponsa suæ, & contra spon-
sa à consanguineis sponsi sui abstineat, cap. 3.
4. & 8. sup. de sponsalibus.

2. Oritur autem hoc impedimentum ex spon-
salibus, certis quidem & puris, mox atque
contrafacta sunt: Ex conditionalibus vero post
conditionis demum eventum, d.e. unico. Et qui-
dem jure Decretalium nascebatur non solum ex
sponsalibus legitime contractis, sed etiam ex
contrafactis perperam & invalidè, ob causam
consanguinitatis, affinitatis, religionis, vel ali-
am similem, dummodo non esse nulla ex de-
fectu consensus, d.e. unico. Eodem Iure Decre-
talium hoc impedimentum quarto gradu circu-
umscripsit erat, d.e. cap. Non debet.

3. Ceterum ex Concilii Tridentini Decre-
to, Sess. 24. cap. de reformat. matrim. non ori-
tur ex sponsalibus, quacumque ratione invalidis
& nullis, sed ex validis tantum; & quidem
quoad sponsalia de futuro, non ultra primum
gradum, & sic per dictum Concilium corre-
ctum fuit jus antiquum quoad sponsalia de fu-
turo. Alioquin sponsalia de præsenti, quan-
vis illicita sint & invalida ob aliquod impe-
dimentum, modò non sint nulla ex defectu
consensu, inducunt hoc impedimentum usque
ad quattuum gradum, prout colliguntur
d.e. unico, quia illa non continentur in tech-
nicione per Concilium facta ad primum gra-
dum, sed remanserunt in terminis Iuris com-
munis, ut declaravit Pius V. Constitut. iuris
ad Romanum, quam refert Piaecc. 2 p. cap. 4. art.
4. n. 21. Nascitur enim hoc impedimentum
post Concilium Tridentinum ex matrimonio
clandestino seu nulliter contracto ob non sat-
vatam formam Concilii, prout declaravit Con-
gregatio Card.

TITULUS XV.

De frigidis & maleficiatis
& impotentia coe-
undi.

1. Vir aut mulier quando impotens ad coitum
cessatur.
2. Impotenta perpetua & immadicabili impedit
matrimonium.

3. Sciri-